Nuotykis

Parašė Juozas
Ketvirtadienis, 23 Birželis 2011 22:31

Seniai norėjau viešai papasakoti vieną, tikrai žvejišką nutikimą. Norėjau, bet vis save sulaikydavau dėl vienos paprastos priežasties - palaikys melagiu, kaip įprasta, žvejui ar medžiotojui paporinus mažai tikėtiną istoriją.

Šis nutikimas kaip tik panašus į fantazijos vaisių, tačiau kaip neretai gyvenime atsitinka - jokia logika neįtikėtinų atvejų nepaaiškinsi ir jokių dėsnių nepritaikysi, išskyrus paprasčiausią atsitiktinumą...

Gal prieš kokius 6 - 7 metus su bičiuliu spiningavome Eišiškių hidroelektrinės vandens tekinyje, kaip visada - daugiausia velkiavome. Ne tiek lydekos, kiek medžių kelmai „kibo“, mat, pastačius užtvanką, vandens telkinio dugne atsidūrė Versekos upelio vaga. Pasak vietinių gyventojų ir mano bičiulio žvejo, anais laikais dirbusio melioracijos sistemoje, kai melioratoriai rengė plotą būsimam tvenkiniui, upelio pakrantėse pjaudami augusius medžius nesivargino – kam pjauti prie žemės, kad kelmas, kaip kelmas liktų, bet rėžė metro ar didesniame aukštyje – ne savo gi medis, visų bus ir tvenkinys…

Taigi, kiek ten blizgių „palaidota“, vienos lydekos težino… Palaidojau ir aš gal apie kilogramą, kaip ir tą šeštadienį, kol neišmokau aplenkti vagoje styrančius, po vandeniu pasislėpusius kelmus.

Sekmadienį vėl velkiaujame. Girdžiu – bičiulis iš valties kažką man šaukia ir moja, kad plaukčiau prie jo valties. Priplaukiu. Klausia, kiek vakar praganei blizgių ir kurioje vietoje?. Sakau, apie štai šią vietą. Blizges tuo metu naudojome Tauragėje gaminamą „Jūrą“. Paima nuo valties dugno ir rodo man, o aš savo akimis netikiu – taigi mano geltona „Jūra“ ir su nutrūkusiu mano pavadėliu. Klausiu – kaip tu ją pagavai? Paima bičiulis savo blizgės kabliuką, įkiša į mano blizgės kabliuko žiedelį ir sako: - matai, taip ir pagavau. Imu blizgę į rankas – nagi tikrai mano, blizga, nespėjo per dieną aprūdyti, ir atsitokėjęs pagalvoju – vien dėl tokių akimirkų verta žvejoti. Tai didesnis įspūdis, nei žuvį sugauti…

Juozas

P.S. Su minėtu bičiuliu ir dabar ten pat žūklauju, jis su malonumu tai prisimena ir, reikalui esant, viską patvirtintų.